

A Development of English Communicative Speaking Curriculum Using Oral Communication Activities for Grade 5 Students

Phannipha Thonglor¹ and Parinyapast Seethong²

Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Lampang Rajabhat University, Thailand

E-mail: phannipha6620@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-7728-8537>

E-mail: parinyapast@lpru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-6195-4397>

Received 14/02/2025

Revised 17/01/2025

Accepted 20/02/2025

Abstract

Background and Aims: Speaking for communication is very important in daily life and all aspects of work and learning. Promoting students to communicate in real-life situations helps them to communicate confidently and effectively in everyday life. This research has two objectives: (1) to create and assess the quality of an English communication speaking course using speaking activities for communication for Grade 5 students, and (2) to study the outcomes of using this English communication speaking course with speaking activities for communication for Grade 5 students.

Methodology: This is pre-experimental research. The design is a one-group pretest-posttest design. There were 19 samples used in the cluster sampling methodology for this study. Primary 5 studying at Thanueawittaya School (Tha Nuea district, Chiangmai Province) in the 2nd semester of Academic Year B.E. 2567. The instruments used for data collection were the curriculum, the curriculum instructions, and the English-speaking ability Test. The data were analyzed by percentage, average, standard deviation, and t-test.

Results: (1) the curriculum development in enhancing Primary five students' ability in English communicative speaking using oral communication activities. The average curriculum appropriateness was at the highest level, and the overall curriculum instructions were appropriate at a high level. (2) After utilizing the curriculum development in enhancing Primary five students' ability to English communicative speaking using oral communication activities, it was found that the posttest score was higher than the pretest at the significant level of .05.

Conclusion: Using speaking activities for communication is an approach to organizing activities that train students in speaking, encouraging them to apply the knowledge and skills in real-life situations. This helps them fully develop their potential, enabling them to communicate confidently and effectively in their daily lives.

Keywords: English Communicative Speaking; Oral Communication Activities; Curriculum; Development

การพัฒนาหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

พรรณนิภา ทองหล่อ¹ และปริญญญา สีสทอง²

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การพูดเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญอย่างมากในชีวิตประจำวันและในทุกๆ ด้านของการทำงานและการเรียนรู้ การส่งเสริมให้นักเรียนได้พูดสื่อสารในสถานการณ์จริงจะช่วยให้สามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ (2) เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ระเบียบวิธีการวิจัย: เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น แบบแผนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนหลังกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนทาเหนือวิทยา จำนวน 19 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ หลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตร แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย: (1) หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีองค์ประกอบ 6 ประการ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร 4) แนวทางการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อ / แหล่งเรียนรู้ และ 6) การวัดและการประเมินผล หลักสูตรมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คู่มือหลักสูตรมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (2) นักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

สรุปผล: การใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกฝนการพูด ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงและพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่อีกทั้งสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ; กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร; หลักสูตร; การพัฒนา

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เป็นตัวกลางในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญของสังคมโลก ปัจจุบันเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทั่วโลกให้การยอมรับและกำหนดให้เป็นภาษาสากลเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกันในโลกปัจจุบันที่การสื่อสารอยู่ในยุคไร้พรมแดน ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก ทั้งด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทำให้บุคคลในสังคมมีการติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมต่างๆ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่าง

ยิ่งเพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การสร้างความร่วมมือ การเจรจาต่อรอง การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ ตลอดจนการศึกษาการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมวิชาการ, 2551)

การพูดเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในโลกยุคปัจจุบัน เนื่องจากการพูดเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยการใช้เสียง ภาษาและท่าทางเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกความคิด และความเข้าใจจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง ทำให้ผู้พูดและผู้ฟังสามารถสื่อสารกันได้ (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558) ซึ่งสอดคล้องกับ นันทนา รณเกียรติ (2560) ที่กล่าวว่าการสื่อสารที่ใช้กันมากที่สุดคือการสื่อสารด้วยการพูด เพราะสามารถเปล่งเสียงออกมาได้อย่างรวดเร็วและแสดงสีหน้าหรือใช้ท่าทางประกอบเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ง่ายกว่าการเขียนในการพูดผู้พูดต้องใช้ความสามารถ ทางภาษาทุกด้านเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจต้องแสดงออกให้เหมาะสมกับผู้ฟังและสถานการณ์ นอกจากนั้นยังต้องมีความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการพูดอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำหรือประโยคในภาษาอังกฤษถ้าไม่สามารถออกสำเนียง (Accent) ได้ถูกต้องหรือขึ้นลงเสียงในประโยค (Intonation) ไม่ถูกต้องแล้วเจ้าของภาษาจะไม่สามารถฟังภาษานั้นเข้าใจได้ ซึ่งสิ่งที่มีความสำคัญและทำให้การพูดภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จคือการทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ผ่านมา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (กรมวิชาการ, 2542: 2) จากการศึกษาผลที่ได้จากการประเมินของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2565 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวนผู้เข้าสอบ 421,937 คะแนนเต็ม 100 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 32.05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนผู้เข้าสอบ 564,173 คน คะแนนเต็ม 100 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 37.62 และจากรายงานผลการบันทึกกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พบว่านักเรียนไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ นักเรียนสามารถพูดได้เฉพาะคำศัพท์แต่ไม่สามารถพูดเป็นประโยค หรือพูดสื่อสารให้จับประโยคได้ (รายงานผลการบันทึกกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ PLC โรงเรียนทาเหนือวิทยา 2566) จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าความรู้ของนักเรียนยังไม่ดีและนักเรียนไม่มีทักษะในการพูดสื่อสารดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดสื่อสารผ่านการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้ ทั้งนี้หากนักเรียนพูดสื่อสารได้ความรู้ของนักเรียนก็จะตามมาด้วย ดังที่เออร์ (Ur, 1998: 53) ได้ให้ความคิดเกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น สำหรับประเทศไทยวิชาภาษาอังกฤษได้กำหนดให้จัดการเรียนการสอนในลักษณะภาษาต่างประเทศนักเรียนแทบไม่มีโอกาสได้พูดหรือใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนอกจากเวลาเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเท่านั้น

หลักสูตรเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้พัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะหรือเจตคติ หลักสูตรเป็นกระบวนการที่เป็นระบบในการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคล และสภาพสังคมโดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาหลักสูตร การยก

ร่างหลักสูตร การทดลองใช้หลักสูตร และการประเมินหลักสูตร รวมไปถึงการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของทาบ (Taba, 1962: 10)

นอกจากหลักสูตรแล้วกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญ ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการพูดสื่อสารมีหลายวิธี ซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาคือการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร การสอนการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกฝนการพูด โดยอาศัยจำนวนคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป คนหนึ่งเป็นผู้ฟังและอีกคนหนึ่งเป็นผู้พูดสลับกันสนทนาโดยใช้ภาษาให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันทั้งสองคนจะต้องสื่อสารโดยใช้ภาษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา โครงสร้างไวยากรณ์และถูกต้องตามสถานการณ์ทางสังคม กิจกรรมที่จัดขึ้นในชั้นเรียนจะให้ความสำคัญในการฝึกให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ฝึกให้นักเรียนสร้างประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ก่อน จากนั้นนำไปสู่การเลือกใช้ประโยคให้ถูกต้องตามสถานการณ์และรูปแบบของหน้าที่ของภาษาผู้เรียนจะได้ฝึกให้ใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่กำหนดจากนั้นนำไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาได้เองและใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ (Scott. 1981 : 70-71)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทาเหนือวิทยา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงและพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่อีกทั้งสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่ให้ดีขึ้น เพื่อเสริมความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของทาบ (Taba, 1962: 10) ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวินิจฉัยความต้องการของผู้เรียน 2) กำหนดวัตถุประสงค์ 3) การเลือกเนื้อหา 4) การจัดองค์ประกอบของเนื้อหา 5) การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 6) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 7) การวินิจฉัยสิ่งที่ประเมิน การเลือกวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ประเมิน

แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมการพูดสื่อสาร กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการสอนภาษามีความหลากหลายและถูกแบ่งออกเป็นหลายประเภทตามวัตถุประสงค์และลักษณะของกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของ โนลาสโกและอาร์เธอร์ (Nolasco; & Arthur. 1987) กิจกรรมเติมข้อมูลให้สมบูรณ์ (Information gap activity) กิจกรรมการสำรวจ (Survey activity) พอลสตัน และบรูเดอร์ (Paulston and Bruder. 1976) กิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

แนวคิดเกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ การพูดเป็นการส่งต่อความรู้สึกและความคิด ไม่ว่าจะเป็นภาษาใดก็ตาม การพูดช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและทำให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาที่ถูกกล่าวด้วยการใช้เสียง ท่าทาง และภาษาบางส่วนนอกเหนือจากความหมายของคำที่ถูกพูดออกมา ยังมีองค์ประกอบอื่นที่สำคัญที่ช่วยให้การสื่อสารเป็นไปอย่างชัดเจนด้วย อาภัสรา สังขวสี (2564)

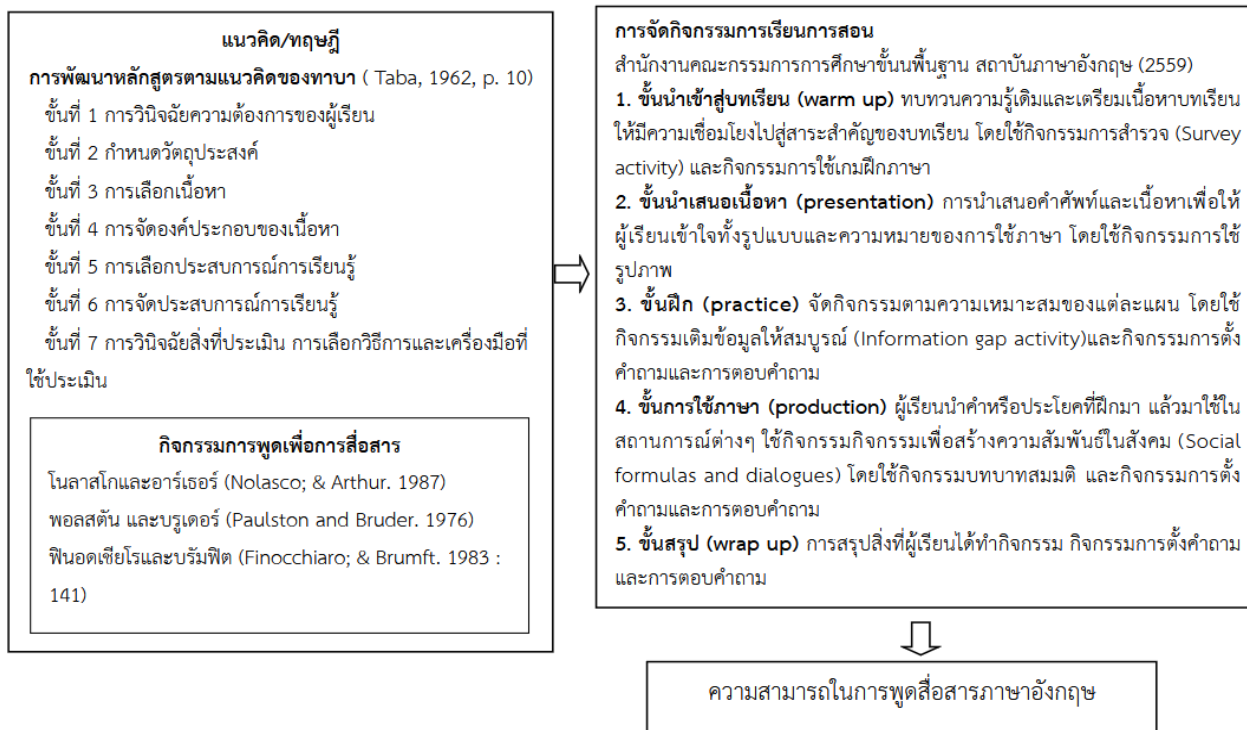
เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีหลายด้านและหลายระดับ ซึ่งเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของ แฮริส (Harris. 1990: 84) โดยแบ่งความสามารถออกเป็น 5 ด้าน แต่ละด้านมี 4 ระดับ ได้แก่การออกเสียง (Pronunciation) ไวยากรณ์ (Grammar) คำศัพท์ (Vocabulary) ความคล่องแคล่ว (Fluency) และความเข้าใจ (Comprehension)

ประเด็น การประเมิน	ความหมายเกณฑ์การให้คะแนน			
	ดีมาก = 4	ดี = 3	พอใช้ = 2	ปรับปรุง = 1
การออกเสียง (Pronunciation)	นักเรียนสามารถออกเสียงได้ดี แต่ยังมีปัญหาเรื่องการออกเสียงอยู่บ้างแต่ผู้ฟังสามารถฟังเข้าใจในสิ่งที่นักเรียนต้องการสื่อสาร	นักเรียนมีปัญหาทางการออกเสียงน้อย ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึงจะสามารถเข้าใจได้ มีการออกเสียงผิดทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง	นักเรียนมีปัญหาในการออกเสียงมาก ยากแก่การทำความเข้าใจในคำพูดได้ ผู้ฟังจะต้องถามซ้ำเรื่อย ๆ ว่านักเรียนต้องการสื่ออะไร	นักเรียนมีปัญหาทางการออกเสียงเป็นอย่างมาก ทำให้ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้เลย
ไวยากรณ์ (Grammar)	นักเรียนใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้างแต่สื่อความหมายได้ถูกต้อง	นักเรียนใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง จนทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป	นักเรียนสามารถใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้ แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำ ผิดบ่อย ๆ ทำให้ฟังเข้าใจยาก	นักเรียนไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้เนื่องจาก ใช้ไวยากรณ์ผิดและ เรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง
คำศัพท์ (Vocabulary)	นักเรียนใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์เป็นบางครั้ง	นักเรียนใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคคำพูดที่ใช้ในการสนทนามีอยู่อย่างจำกัด	นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ผิดเนื่องจากมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างจำกัด	นักเรียนไม่สามารถสนทนาสื่อความหมายได้ เพราะไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	นักเรียนมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูด มี	นักเรียนมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดไม่มากนักเนื่อง จาก	นักเรียนมีการหยุดเว้นบ่อยครั้งหยุดคิดเป็นเวลานาน เพราะมีความรู้	นักเรียนมีการหยุดเว้นช่วงในการสนทนาเป็นเวลานานมากจนทำให้

ประเด็น การประเมิน	ความหมายเกณฑ์การให้คะแนน			
	ดีมาก = 4	ดี = 3	พอใช้ = 2	ปรับปรุง = 1
	การพูดสะอาดเป็น บางครั้ง	ติดขัดเรื่องการใช้ ภาษาอยู่บ้าง	จำกัดในการใช้ ภาษา	ไม่สามารถสนทนาได้รู้ เรื่อง
ความเข้าใจ (Comprehension)	นักเรียนสามารถพูด ให้ผู้ฟังเข้าใจได้ ครบถ้วน แต่มีการ พูดข้อความซ้ำเป็น บางครั้ง	นักเรียนเข้าใจในสิ่ง ที่ตนพูดและพูดได้ เป็นส่วนมาก แต่ ค่อนข้างซ้ำและมัก พูดคำซ้ำ	นักเรียนติดขัดใน การคิดหาคำพูด มักจะพูดคำซ้ำและ พูดตะกุกตะกัก	ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจใน สิ่งที่นักเรียนสื่อสาร นักเรียนไม่สามารถพูด ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อ ความหมายให้เข้าใจได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการวิจัยการทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Design)

แบบแผนการทดลอง

แบบแผนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ One - Group Pretest - Posttest Design ดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2551)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 1 จำนวน 4 อำเภอ 83 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,177 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 19 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนทาเหนือวิทยา อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยทำการสุ่มโรงเรียนขนาดกลางสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 1 มา 1 อำเภอจาก 4 อำเภอได้อำเภอแม่ออน ได้โรงเรียนขนาดกลาง อำเภอแม่ออน จากนั้นสุ่มโรงเรียนขนาดกลาง อำเภอแม่ออน ซึ่งมี 9 โรงเรียน ได้โรงเรียนทาเหนือวิทยา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างและหาคุณภาพของหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา

1.1 หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.2 คู่มือการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และคู่มือการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.1.2 ร่างหลักสูตรฯ ตามองค์ประกอบของหลักสูตรที่สังเคราะห์ไว้ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) วัตถุประสงค์/จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร 4) แนวทางการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3.1.3 นำเสนอร่างหลักสูตรฯ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฯ

3.1.4 ปรับปรุงแก้ไขร่างหลักสูตรตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.1.5 จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรฯ

3.1.6 นำหลักสูตรฯ และคู่มือการใช้หลักสูตรฯ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

3.1.7 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3.1.8 นำหลักสูตรฯ และคู่มือการใช้หลักสูตรฯ ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและจัดพิมพ์ เพื่อนำไปศึกษานำร่อง (Pilot Study) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดห้วยทราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 27 คน

3.1.9 ปรับปรุง แก้ไขและจัดพิมพ์หลักสูตรฯ และคู่มือการใช้หลักสูตรฯ เป็นรูปแบบสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้จริงภาคสนามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทาเหนือวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 19 คนต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพนี้

3.2 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีดังนี้

3.2.1 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้ของหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

3.2.2 กำหนดพฤติกรรมย่อยจากจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อกำหนดคุณลักษณะและสัดส่วนน้ำหนักความสำคัญ เพื่อกำหนดข้อสอบที่ต้องการจริงในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้

3.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัย จำนวน 3 ข้อ เพื่อที่จะใช้จริงจำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ที่ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ของหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

3.2.4 นำแบบทดสอบพร้อมแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดและประเมินผลและด้านการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้องของระดับความคิดเห็น โดยค่า (IOC) ที่ได้คือ 1.00

3.2.5 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามและตัวเลือกตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและคัดเลือกแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ข้อ

3.2.6 นำข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ไปศึกษานำร่องกับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 จำนวน 27 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ได้เรียนเนื้อหาเกี่ยวกับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมาแล้ว

3.2.7 การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ โดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบรูบริกส์ จากการศึกษากการประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.2.8 คำนวณหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบเป็นรายข้อโดยใช้สูตรตามวิธีการของปรกรณ์ ประจัญบาน และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อโดยใช้สูตรตามวิธีการของ Whitney และ Sabers (1970) โดยค่าความยากง่ายของแบบทดสอบต้องอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 - 1.00 ซึ่งผลการประเมินค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.48 และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเท่ากับ 0.63

3.2.9 คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยาก และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 1 ข้อ

3.2.10 นำผลการตอบข้อสอบที่คัดเลือกไว้ มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบราก (ปรกรณ์ ประจัญบาน, 2552) ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.93

3.2.11 จัดทำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ จำนวน 1 ข้อเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล เป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นำเสนอเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการสร้างหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรที่สร้างขึ้น คือ หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี 6 องค์ประกอบได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร 4) แนวทางการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อ / แหล่งเรียนรู้ และ 6) การวัดและการประเมินผล

ส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม (n=5)		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร	4.80	0.32	มากที่สุด
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.67	0. 11	มากที่สุด
3. เนื้อหาของหลักสูตร	4.35	0. 19	มาก
4. การจัดการเรียนการสอน	4.50	0.25	มากที่สุด
5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้	4.44	0.21	มาก
6. การวัดและประเมินผล	4.80	0.20	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม (n=5)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
เฉลี่ย	4.59	0.19	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่าองค์ประกอบของหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.19)

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม (n=5)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. คำแนะนำการใช้หลักสูตร	4.60	0.00	มากที่สุด
2. กำหนดการสอนของหลักสูตร	4.50	0.14	มาก
3. บทบาทของครูผู้สอน	4.60	0.00	มากที่สุด
4. วิธีการวัดและประเมินผล	4.40	0.28	มาก
5. แผนการจัดการเรียนรู้	4.38	0.21	มาก
เฉลี่ย	4.49	0.10	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่าคู่มือการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.10)

ตอนที่ 2 ผลการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 3 ผลการวัดความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	$S.D.D$	t	p
ก่อนเรียน	19	20	176	9.26	1.69	6.00	0.75	35.09	0.48
หลังเรียน	19	20	290	15.26	1.33				

*p < .05

จากตารางที่ 3 พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 9.26 และ 15.26 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนตาม

หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร 4) แนวทางการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อ / แหล่งเรียนรู้ และ 6) การวัดและประเมินผล ทั้งนี้เนื่องจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและสังเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรจากนักการศึกษาจากนั้นนำมาสังเคราะห์เพื่อหาองค์ประกอบของหลักสูตร โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ ต้องมีความคิดเห็นของนักวิชาการที่สอดคล้องกันตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป จึงถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งทำให้ได้องค์ประกอบดังกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับ ประทินทิพย์ พรไชยยา (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความรู้ความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของผู้เรียนตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ซึ่งมีองค์ประกอบของหลักสูตรที่คล้ายกัน ได้แก่ 1) หลักการของหลักสูตร 2) ความมุ่งหมายของหลักสูตร 3) เนื้อหาสาระของหลักสูตร 4) กิจกรรมของหลักสูตร 5) การวัดและประเมินผล และ 6) เอกสารประกอบหลักสูตร

ผลการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรและคู่มือของหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวมหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรตามขั้นตอนต่าง ๆ ผู้วิจัยเลือกใช้กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ Hida Taba ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การวินิจฉัยความต้องการของผู้เรียน ขั้นที่ 2 กำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นที่ 3 การเลือกเนื้อหา ขั้นที่ 4 การจัดองค์ประกอบของเนื้อหา ขั้นที่ 5 การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นที่ 6 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และขั้นที่ 7 การวินิจฉัยสิ่งที่ประเมิน การเลือกวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ประเมิน อีกทั้งยังนำปัญหาที่เกิดขึ้นจริงกับนักเรียนและได้ศึกษาบริบทจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แล้วนำมาวิเคราะห์และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และได้สร้างหลักสูตร ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบด้วยตนเองเบื้องต้น จากนั้นนำไปให้ที่อาจารย์ปรึกษาตรวจสอบและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร ผู้วิจัยได้นำผลการตรวจสอบคุณภาพมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้หลักสูตรมีคุณภาพ โดยได้ทดลองนำไปนำร่องกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ดนิตา ดวงวิไล และคณะ (2561) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกลุ่มศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ทำสองคอน-แก่งเลิงจาน ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพของหลักสูตรสาระเพิ่มเติมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกลุ่มศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาทำสองคอน-แก่งเลิงจาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 จากคะแนนเต็ม 3 แสดงว่าหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนภาพรวมของคู่มือการใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากเพราะคู่มือที่

จัดทำขึ้นประกอบด้วย คำแนะนำ กำหนดการสอนของหลักสูตร บทบาทของครูผู้สอน วิธีการวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละส่วนมีรายละเอียดชัดเจนสามารถศึกษาและปฏิบัติได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังผ่านการตรวจสอบของอาจารย์ที่ปรึกษาในเบื้องต้นและส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้หลักสูตร จากนั้นผู้วิจัยได้นำดำเนินการปรับปรุงแก้ไขคู่มือการใช้หลักสูตรตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้คู่มือการใช้หลักสูตรมีคุณภาพ ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ พงษ์ ประพันธ์ ตุ่นแจ้ และปริญญาภา สิทอง (2563) ที่ได้ทำวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติดินโคลนถล่มตามแนวคิดของเดวิสสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมคู่มือการใช้หลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15, S.D.=0.26$)

ผลการใช้หลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรทุกขั้นตอน โดยเฉพาะขั้นที่ 1 วิจัยความต้องการ ผู้วิจัยสอบถามนักเรียนในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ 1) ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2) วิธีการจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนชอบหรือที่นักเรียนสนใจ 3) ความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องหรือประเด็นที่นักเรียนสนใจและต้องการที่จะเรียนรู้หรือฝึกฝนเพิ่มเติม โดยการให้นักเรียนช่วยกันบอกปัญหาและความต้องการของตนเองทีละคนเพื่อจัดบันทึกลงบนกระดาน ผลสรุปคือ นักเรียนต้องการพัฒนาเกี่ยวกับการพูดสื่อสาร โดยเรื่องที่ใช้ในการฝึกฝนต้องเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวที่มีเนื้อหาไม่ยากจนเกินไป และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ได้ลงมือปฏิบัติจริง ผู้วิจัยจึงศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้กับนักเรียน จึงได้เลือกใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารโดยเลือกเนื้อหาจากเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนคือสภาพแวดล้อมรอบตัวในอำเภอแม่อน จากนั้นจึงศึกษาข้อมูลตามที่กำหนดไว้และนำข้อมูลต่าง ๆ มาร่างเป็นหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ผู้วิจัยยังให้ความสำคัญกับขั้นที่ 3 การเลือกเนื้อหา โดยการกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนในขั้นที่ 1 ที่มีเนื้อหาใกล้ตัวจากสภาพแวดล้อมรอบตัวในอำเภอแม่อน ซึ่งประกอบไปด้วย 4 หน่วย ใช้เวลา 14 ชั่วโมง และให้ความสำคัญกับขั้นที่ 5 คือการเลือกประสบการณ์การเรียน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรฯ ศึกษาวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับ สก๊อต (Scott. 1981 : 70-71) กล่าวว่าว่าการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกฝนการพูด โดยอาศัยจำนวนคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป คนหนึ่งเป็นผู้ฟังและอีกคนหนึ่งเป็นผู้พูดสลับกันสนทนาโดยใช้ภาษาให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กัน ทั้งสองคนจะต้องสื่อสารโดยใช้ภาษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาโครงสร้างไวยากรณ์และถูกต้องตามสถานการณ์ทางสังคม กิจกรรมที่จัดขึ้นในชั้นเรียนจะให้ความสำคัญในการฝึกให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องฝึกให้นักเรียนสร้างประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ก่อนจากนั้นนำไปสู่การเลือกใช้ประโยคให้ถูกต้องตามสถานการณ์และรูปแบบของหน้าที่ของภาษาผู้เรียนจะได้ฝึกให้ใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่กำหนด จากนั้นนำไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาได้เองและใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ เมื่อพิจารณาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ 5 ขั้นดังนี้ 1) ชื่นนำเข้าสู่บทเรียน (warm up) ทบทวน

ความรู้เดิมและเตรียมเนื้อหาบทเรียนให้มีความเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของเนื้อหา โดยใช้กิจกรรม Survey Activity กิจกรรมนี้นักเรียนไปสำรวจเพื่อนร่วมห้อง โดยผ่านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และกิจกรรมตั้งคำถาม และตอบคำถามขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ทบทวนความรู้เดิมและทำให้มีความสนุกสนานเพราะมีการให้รางวัลเป็นการเสริมแรง ทำให้เกิดความสนใจที่จะเรียนในเนื้อหาถัดไป 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation) การนำเสนอ คำศัพท์และเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจทั้งรูปแบบและความหมายของการใช้ภาษา ขั้นนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้ คำศัพท์และเนื้อหาใหม่ของแต่ละเรื่องโดยใช้กิจกรรมการใช้รูปภาพ ทำให้นักเรียนได้เห็นภาพและเข้าใจในเนื้อหา มากขึ้น 3) ขั้นฝึก (practice) ขั้นนี้จะมีการใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่นาน ซึ่งจะทำให้กิจกรรมล่าช้า เนื่องจาก นักเรียนใช้เวลาในการฝึกซ้อมหลายรอบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 4) ขั้นการใช้ภาษา (production) ในขั้นนี้นักเรียนใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ โดยขั้นตอนนี้จะเกิดการพูดสื่อสารมากที่สุด เพราะนักเรียนได้เรียนรู้และฝึกซ้อมมาแล้ว ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและสามารถพูดสื่อสารได้อย่าง คล่องแคล่ว 5) ขั้นสรุป (wrap up) การสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม โดยใช้กิจกรรมตั้งคำถามและตอบคำถาม ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้สรุปและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อเสนอนะในการจัดกิจกรรมร่วมกันนอกจากนี้ครูจะมีการให้ ข้อมูลย้อนกลับของกิจกรรมที่นักเรียนใช้ในการพูดสื่อสาร เพื่อนำไปปรับและพัฒนาในกิจกรรมครั้งถัดไป ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาวลี วงศ์ศรีธา (2565) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและความมั่นใจใน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องตามโครงสร้างพีระมิดของเฟรทากสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียน โดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องตามโครงสร้างพีระมิดของ Freytag สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้ที่จะนำหลักสูตรนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ควรปรับเนื้อหาเรื่องที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนพูดสื่อสารให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียน เพื่อใช้ความคุ้นชินเป็นพื้นฐานในการพูดสื่อสารได้อย่างมั่นใจ
2. ควรให้นักเรียนได้ฝึกพูดสื่อสารผ่านกิจกรรมการพูดสื่อสารอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
3. ครูควรเพิ่มเวลาในการเตรียมการฝึกซ้อมในกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและแสดงบทบาทสมมติได้สมบทบาทมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดย มีเนื้อหาจาก เรื่องใกล้ตัวไปสู่เรื่องไกลตัว ใช้วิธีการสอนอื่นๆ เช่น การใช้เทคนิคการเล่าเรื่องตามโครงสร้างพีระมิดของเฟรทาก การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ

- ดนิตา ดวงวิไล สุชีรินณ์ อามาศย์บัณฑิต และอัฐพล อินตะเสนา (2561) .การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกลุ่มศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ท่าสองคอน-แก่งเลิงจาน. *Journal of Education and Innovation*, 21(1), 75–92.
- นันทนา รณเกียรติ. (2560). *ศาสตร์เพื่อการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปกรณ์ ประจันบาน. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิษณุโลก : รัตนสุวรรณการพิมพ์ .
- ประทีนทิพย์ พรไชยยา. (2564). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความรู้ความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของผู้เรียนตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด., วิทยาลัยหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พงษ์ประพันธ์ ตุ่นแจ้ และปริญญภา สีสทอง. (2563). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติดินโคลนถล่มตามแนวคิดของเดวิสสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(1), 143-153.
- รัตน์ บัวสนธิ์. (2551). *ปรัชญาวิจัย (Philosophy of Research)*. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนทาเหนือวิทยา. (2566). *รายงานผลการบันทึกกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ PLC โรงเรียนทาเหนือวิทยา ปีงบประมาณ 2566*. โรงเรียนทาเหนือวิทยา
- สุขาวลี วงศ์ศรีทา. (2565). *การพัฒนาทักษะการพูดและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องตามโครงสร้างพีระมิดของเฟรทากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. 2558 *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อาภัสรา สังขาสี. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Harris, D.P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw-Hill.
- Nolasco, R., & Arthur, L. (1987). *Conversation*. Hong Kong: Oxford University.
- Paulston, C.B., & Bruder, M.N. (1976). *Teaching English as a Second Language: Techniques and Procedures*. Boston: Winthrop Publishers, Inc.
- Scott, R. (1981). *Speaking in Communication in the Classroom*. Longman Group UK Ltd.
- Taba. (1962). *Curriculum Development Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace, and World Inc.
- Ur: (1998). *A Course in Language Teaching Trainee*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Whitney, D.R. & Sabers, D.L. (1970). *Improving Essay Examinations III: Use of Item Analysis, Technical Bulletin 11*. Mimeographed. Iowa City: University Evaluation and Examination Service.